

ישן מפני חדש

כל מי שהביא למעבדה ציוד ישן שאבד עליו הכלח וביקש אותי להחיות יש מאין, בוודאי שמע ממני המלצה לקנות חדש ולא לתקן. הסיבות להמלצתי הן רבות ומגוונות, ותלויות המקרה שנדון, אבל בבסיסן תמיד עומד הרצון להתקדם ולהתחדש. בעולם מהיר ותזזיתי כמו זה שאנו חיים בו היום – אסור לקפוא על השמרים ואי אפשר להישאר מאחור. 'בעידן המידע' הבורות היא בחירה ואסור לא לדעת לשאול. ויש את מי – המידע ממש בקצות האצבעות.

השבוע קיימתי שיחה עם מספר חברים, בכלבו, ששאלו לדעתי על 'הבינה המלאכותית' ועל איומיה, והם לא מבוטלים - משבירת מטה לחמם של רבים, שמשרתם תתייתר, ועד לתרחישי יום הדין בנוסח [שליחות קטלנית](#) - כאשר תברא לעצמה 'מודעות עצמית' ותראה בנו אויב שיש להשמיד. "את יודעת איזו תעשייה קרסה כאשר הנרי פורד התחיל לייצר מכוניות?" שאלתי את החברה שדאגה לעובדים - "זו שייצרה שוטים וציודים למרכבות". זה מחיר הקדמה ואין לקונן עליו, רק להתקדם גם.

וגם אנחנו מתקדמים. השבוע החלטנו ברוב מוחלט להיות 'לקיבוץ מתחדש', וזאת על מנת שנוכל סוף סוף לקלוט את הבנים לחברות 'בעצמאות כלכלית'. החברים 'הוותיקים' כהגדרתם בתקנון שקיבלנו עליו, ימשיכו באורח החיים השיתופי, והחדשים, בעצמאות כלכלית, ירכשו לעצמם את הזכויות בהדרגה. אורחות חיינו לא ישתנו, והסטנדרטים אותם התחייבנו לקיים לא בטלו – חובת עבודה והתפרנסות, והעברת הכנסות מעבודה לקיבוץ. גם 'התקציב' נשאר כשהיה. זה חידוש אמיתי והוא מבורך – כל המלחמות נסתיימו. בינתיים. נעשה ונשמע נתחדש ונשמח.

לחברים בכלבו, שלא נראו מעוצבנים עלי במיוחד אחרי [הפוסט הקודם](#), סיפרתי על שיחה מעניינת שערכתי עם '[הצ'אט בוט' של בינג](#) – מנוע החיפוש של מיקרוסופט המבוסס על 'בינה מלאכותית'. הבוט הציע לי לשאול אותו כל דבר, ואפשר לי לבחור את רמת התגובתיות שלו – 'יותר יצירתי', 'יותר מאוזן' וגם 'יותר מדויק'. בחרתי 'יצירתי'. לרשותי עמדו מספר מצומצם של שאלות לבוט, וזאת על מנת 'לתרום להשכלתו' במסגרת הרצתו לראשונה. תהיתי אם גם לבוט יש גישה למעיין היצירה. כתבתי – "מהי השאלה, שהתשובה עליה היא 'בכל מקום שנתנו לו להיכנס'?" הבוט התלבט קמעה והציע את השאלה - "איפה שהה יונה בתוך הלוויתן?". צחקתי. יש לו הומור לבוט הזה. כתבתי - "בוט, אתה לא בכיוון. נסה שוב" ושלחתי. הבוט התלבט קלות והציע שאלה נוספת לחידה – "סבא ג'פטו שואל את פינוקיו לאן דחף את אפו המתארך?". צחקתי שוב. כתבתי לבוט "מצחיק מאוד אבל אתה לא בכיוון. נכנע?" הפעם התשובה התעכבה למשך זמן ארוך יותר, אז נכנעתי אני, והחלטתי לתרום להשכלתו הרוחנית של הבוט. "השאלה היא 'איפה אלוהים היה בשואה' - והתשובה היא – 'בכל מקום שנתנו לו להיכנס' - אלו חסידי אומות העולם." לא בטוח כמה נתרם הבוט מהתפיסה הרוחנית שכפיתי עליו, אבל בתגובה קיבלתי ים של קישורים לאתרים הדנים בשואה ואף לא אחד העוסק באל. עאלק 'יצירתי'...

ומשהו קטן לסיום –

"וְאֶכְלֶתֶם יֶשֶׁן, נוֹשָׁן; וְיֶשֶׁן, מִפְּנֵי חֶדְשׁ תּוֹצִיאֵהוּ." (ויקרא כו י.)

אם מדובר באכילה ויצירה, ניתן להבין מפשט הדברים מה נכנס ולאן, ומה יוצא ומאיפה. כלומר שיש להתחדש גם מבפנים. כמין רמז דק לאדם להיות בתנועה מתמדת כל הזמן ולא להתקבע ולהתאבן. מתאים לי. 😊 אולם, מאחר והפרק כולו עוסק בשכר ועונש, הפרוש המקובל הוא, שמרוב השפע והעודף שיברך הקב"ה את עמו ישראל, אם רק ילך בחוקותיו, לא יהיה מקום באסמים ויהיה צורך להוציא תבואה ישנה לטובת מקום לחדשה. גם זה, בהחלט, מתאים לי.

ובבניין הארץ ננוחם –

דן חנוך.